ISSN 0132-4462.
№ 5 2012
ТРАВЕНЬ

перець

Олег ГУЦОЛ

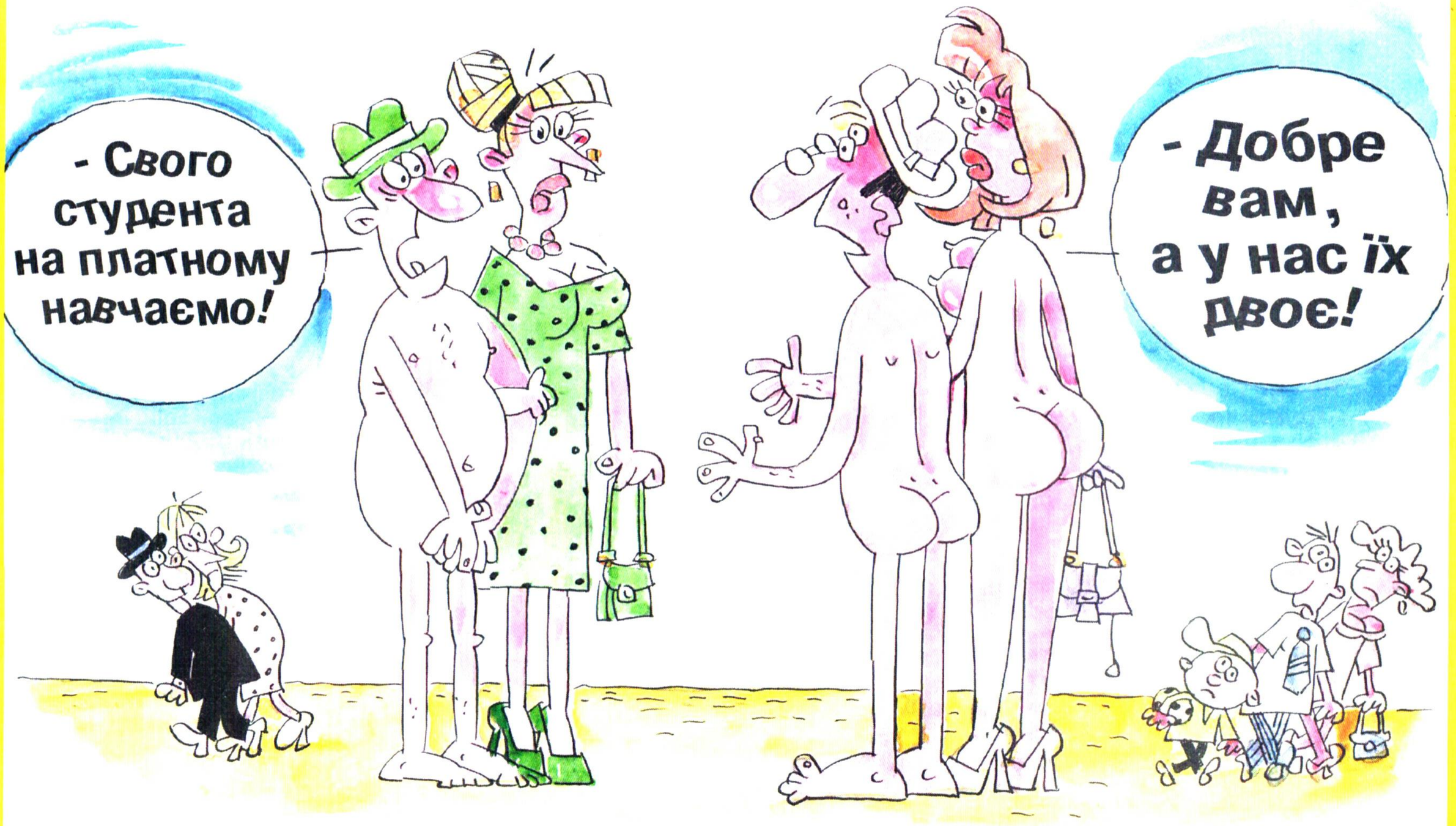

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— На твій розсуд... Щось екзотичне — із "Червоної книги"!

Василь ФЛЬОРКО

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

УВАГА! УВАГА!

Не забудьте продовжити передплату на II півріччя!

«Шановна редакціє!
Вітаю усіх дорогих моїх перчан із 90-літнім ювілеєм журналу і дякую за ваш благородний труд. «Перець» передплачую з 1955 року. Мені вже 88 років, але журнал передплачую і тепер. Бо без нього немає життя! Нехай усі беруть із мене приклад і живуть довго-довго...
З великою повагою
О. МАТВІЄНКО.

с. Вишневе
Пирятинського району
на Полтавщині.

І тут нічого додати – беріть приклад!

Передплатна ціна «Перця» не підвищилась. На 6 місяців – 32 гривні 64 коп.

У кіоски журнал надходить у обмеженій кількості і коштує дорожче, ніж за передплатою.

Індекс 74393.

Будьте з «Перцем»!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Що це ти в урну вкинув, що так гримнуло?!

Юрій КОСОБУКІН

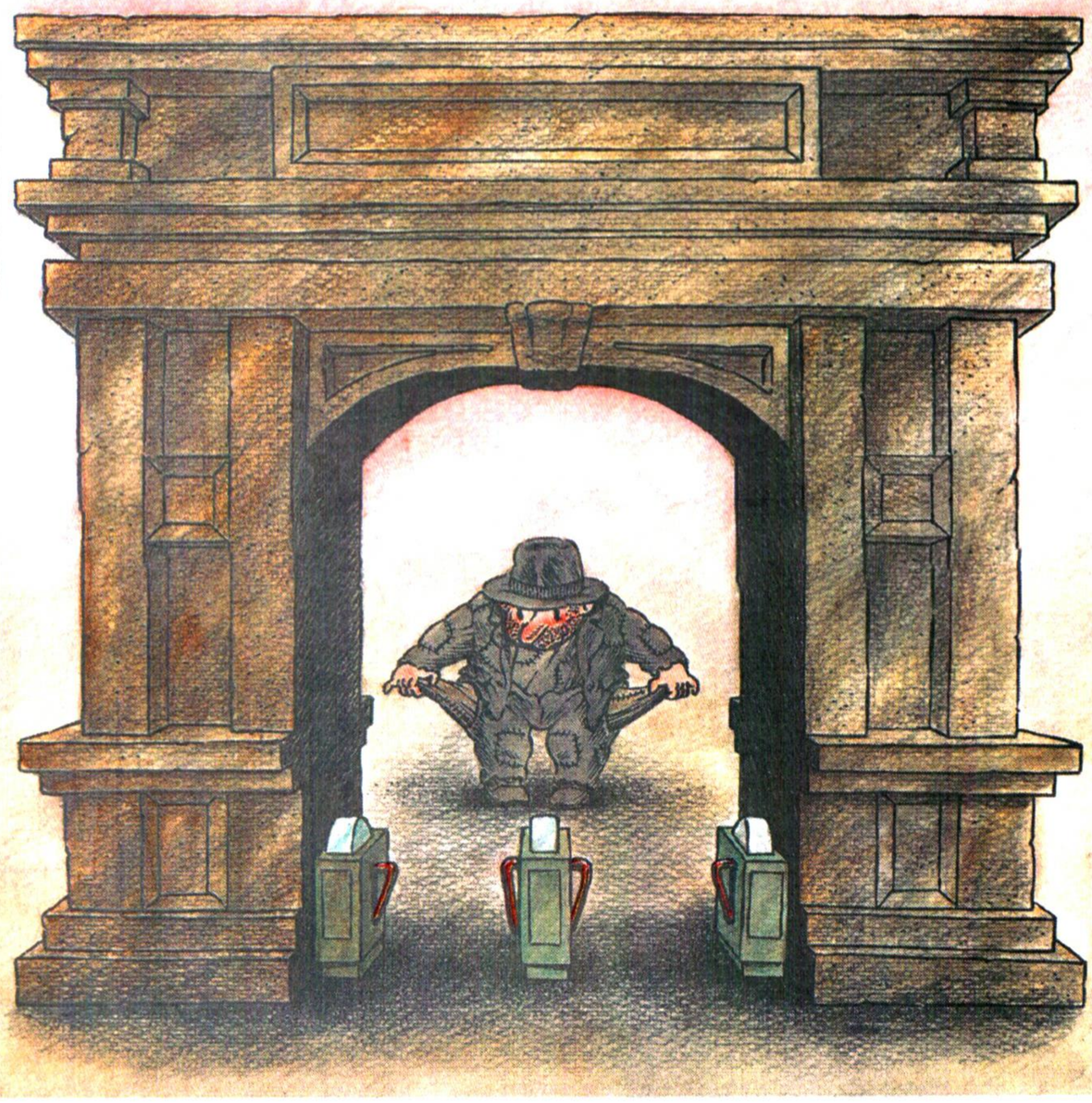

ПОЧУТЕ У НОБЕЛІ

Щороку в с. Нобелі Зарічненського району, що на Рівненщині, на березі мальовничого озера збираються шанувальники гумору з усієї України на веселий фестиваль «Нобельський лауреат».

Та жартують тут не лише на святі. Подаємо добірку усмішок, почутих у Нобелі.

ЛЕЛЕКА

Юрко несподівано вбіг у спальню до тата й мами і застукав лелеку на гарячому.

МИСЛИВСЬКА БАЙКА

— Поїхав я, хлопці, минулої осені з друзями на качок. Перед початком випили... По грамульці. Не більше... Стою я, значить, по груди у воді. А тут — качки! Ну, я по них із коліна...

НЕРВИ

Молодичка скаржиться подрузі:

— Чоловік може дві години сидіти, не поворухнувшись, і дивитись на поплавок, а почекати п'ять хвилин, коли одягнеться дружина, у нього, бачте, нервів не вистачає!

ФУТБОЛ

— Дивився, Василю, учора футбол?

— Та дивився... Повзали гравці по полю наче сонні мухи.

— І що його робити?

«ПОКРЄПЧАЛО»

Москва. (Кор. ІАП) Верховний суд Росії задовольнив позов Міністерства юстиції РФ щодо ліквідації Об'єднання українців Росії. Хоча на політичному рівні неодноразово звучали запевнення, що цього не станеться, що дружба між нашими державами буде «крєпчать».

СВИНІ І ФУТБОЛ

Невже в Україні у футболі найкраще розбираються свині? Ми цього стверджувати не беремося. Але кажуть, що саме 380-кілограмовий хряк Віщун напередодні кожного матчу Євро-2012 у Києві (на Хрещатику, у фан-зоні) передбачатиме переможця.

Цікаво, яку ж охорону треба буде виставити біля нього, аби вберегти від розлючених фанатів команди, яка, незважаючи на передбачення Віщуна, програє?

ПАМ'ЯТНИК ВЕЛОСИПЕДУ

У кінці травня на в'їзді до Сімферополя відкриють великий пам'ятник велосипеду. Ну що ж, нехай буде й такий. Тільки чи не захопили-

— А що? — треба дозволити тренерам під час матчу використовувати берданки з сіллю.

МОЛОДЬ

— Лікарю, у мене якісь голоси в голові.

— А ти, хлопче, плеєр зніми — і все пройде.

НЕ МАЄ ЗНАЧЕННЯ

Петро очікує в пологовому будинку: дружина родити має. Медсестра питає його:

— А ви кого хотіли б — хлопчика чи дівчинку?

— Та це не має жодного значення, аби-но син!

ЛЮБОВ

— Ти мене любиш?

— Так.

— А ти?

— І я себе люблю.

ТУРБОТА ПРО...

— Не знаю, що таке з моєю дружиною. Цілу ніч так кашляє, що й не заснути! І до лікаря ніяк не збереться піти.

— А ти сам допровадь її до нього.

— Та вже без потреби: завтра їду у відрядження на тиждень.

ЖЕРТВА ПЕРЕКОНАНЬ

— Миколо, у твоєї дружини якийсь змучений вигляд.

— Вона страждає через свої переконання.

— Як то так?

— Глибоко переконана, що може носити взуття тридцять третього розміру.

Геннадій НАЗАРОВ

Володимир АДАМОВИЧ

КУКУРІКУ!..

БАЄЧКА

Кричить Півень:
— Кукуріку!
Нанесу яєць без ліку,
Щоб яєчня всім була!.. —
Рветься Півник до кубла...
— І куди ото він гне?

Зніс би вже хоча б одне,—
Зауважив Пес Бровко.
— Нанесу! Ко-ко-ко-ко! —
Півник гребенем трясе,—
Кукуріку!..

* * *

От і все!..
А яка в цій байці суть?..
Браття! Вибори грядуть!

Пилип ЮРИК.

м. Запоріжжя

Анатолій ВАСИЛЕНКО

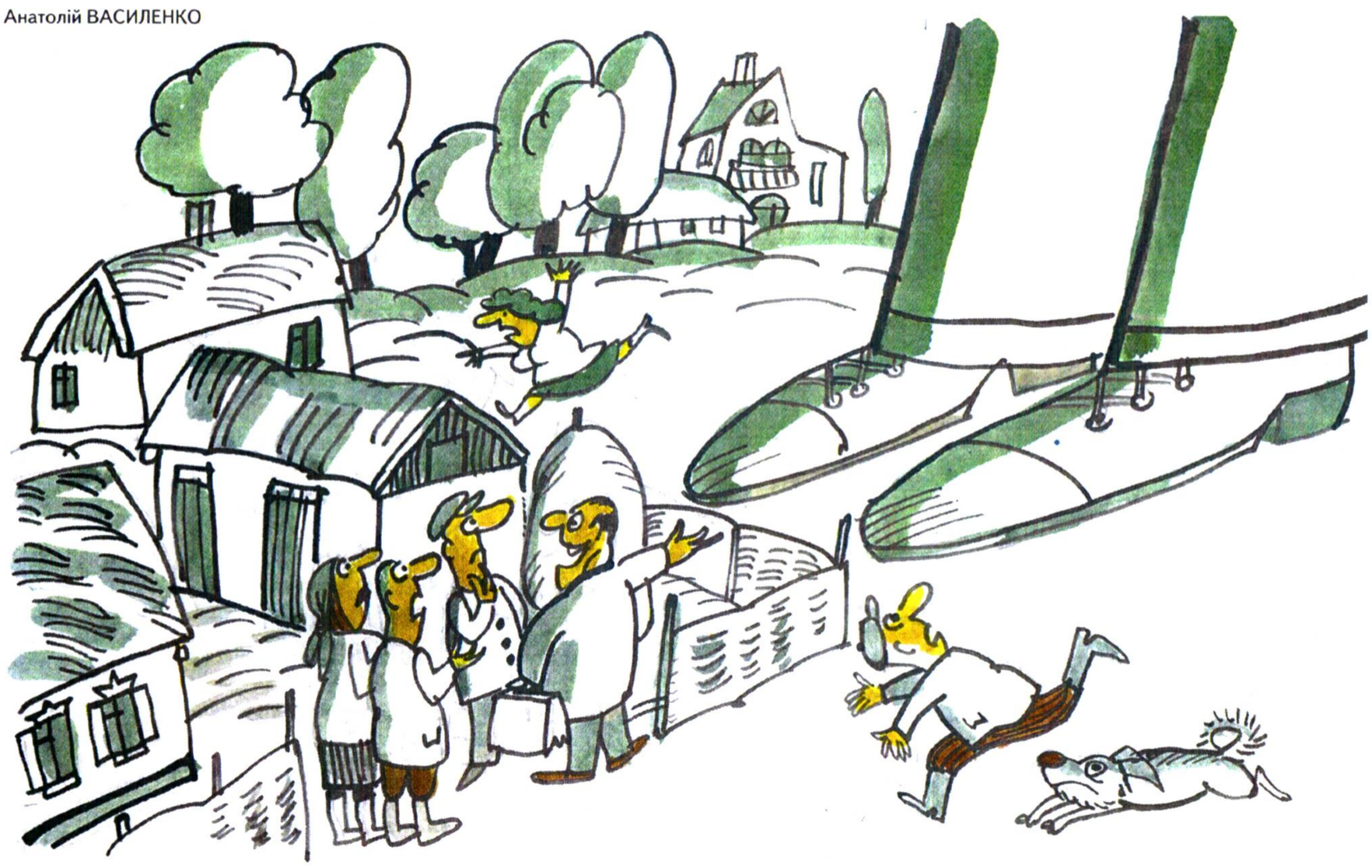

— Знайомтесь, це ваш новий хазяїн!

ся ми останнім часом «увіковічненням» речей, предметів, продуктів, тварин?.. І все менше чуємо і читаємо про відкриття пам'ятників великим землякам, які є славою нашої держави.

У «HYUNDAI», БАБО, НЕ СІДАЙ!

Із 27 травня між великими містами курсуватимуть корейські потяги «Hyundai». Вартість проїзду у них сягає ціни квитка на літак.

Наприклад, квиток на поїзд «Київ – Харків» у першому класі коштує 422,91 грн.; на «Київ – Львів» – 474,89 грн.; « Київ – Донецьк» – 564,25 грн. На думку пасажирів, ці «покращені» електрички не настільки кращі від колишніх «столичних експресів», щоб платити за проїзд утричі більше. Та й прибуватимуть вони у пункт призначення раніше усього на якусь годину-півтори.

А МІЛЬЙОНЕРІВ ПОБІЛЬШАЛО

м. Херсон. (Кор. ІАП) Незважаючи на кризу, мільйонерів у нас більшає і більшає. Якщо торік на Херсонщині (чи не найбіднішій області України) їх було лише п'ятеро, то цього року податкова адміністрація зафіксувала аж тринадцять. І жоден із них не працює у сфері промислового виробництва чи сільського господарства.

А ГРЕЧКУ ВЖЕ РОЗДАЮТЬ

До виборів ще далеченько, а депутати вже роздають виборцям гречку, продуктові набори, горілку, ліки, велосипеди... Притягнути «благодійників» до відповідальності не можна, бо за такий підкуп можна покарати лише тоді, коли він відбувається під час виборчої кампанії. А вона офіційно розпочнеться 30 липня. Та до того часу, думаємо, гречка не закінчиться.

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

Олег ГУЦОЛ

— Та не партесь, дідуню! У нас із вами однакові життєві цінності.

ЗВІДКИ...

— І звідки в тебе та звичка читати за їдою?! — бештає дружина чоловіка. — Не читай! Ти ж навіть не бачиш, що їси!

— Ото ж бо.

НА ВИГЛЯД

— Катерино, уже давно хочу спитати: скільки вам років?

— А скільки б ви дали на вигляд?

— О, а мені чомусь думалося, що ви значно молодші.

...І влаштують

Ми тут у себе одного той... викрили. Як кажуть, з потрохами. У під'їзді нашому цей жучок живе. У 35-й кватирі. Савчук його прізвище. Всього лише якийсь там учитель, а кирпу гне, як ніби він якесь цабе! Ні дать, ні взять — міністр освіти! Туди й перет-туди! Бачили ми таких! Всьому нашому колективу себе протиставив. Шашіль якийсь. Точить і точить наш згуртований і здоровий колектив. Ми, мовляв, сякі-такі, а він... Білий та пухнастий! Цяця зразкова! Найсвідоміший із усього нашого згуртованого колективу! Свідомий — далі нікуди!

Всі в нашому сплочонному колективі вже давно не платять — хто за гарячу воду, хто за опалення, хто за газ. А хто й за світло. У кожного свої уподобання. Не кажучи вже за квартплату, яку тільки те й роблять, що підвищують. А ця зануда з 35-ї — єдина у нашому під'їзді платить. При тому, справно. Уявляєте? За гарячу воду платить, за опалення платить, за газ платить, за світло платить! За квартиру, зрештою, платить. Щомісяця! От зараза! І де вона взялася на нашу голову?! Уявляєте, виділитися забаг. Ви, мовляв, сякі-такі, несознательниє граждане, а я ось такий... З державою своєчасно за послуги той... розплачуюся. А про те, що він нас підводить, розвалює згуртований колектив нашого під'їзду, йому й до фені!

Ми його і взяли в оборот.

— Ти що, разлюбєзний, робиш? Увесь під'їзд дружно і, так сказать, в єдиному пориві, не платить, а ти... До копієчки розплачуєшся! Кому і який ти приклад подаєш? Проти дружного і згуртованого колективу нашого під'їзду, зараза, преш?!. Нас підставляєш?!. Тільки й чути: Савчук із тридцять п'ятої справно платить, а ви... Або й ти не будеш платити, або ми тобі... Тьомную в тьомному під'їзді влаштуємо!

Дійшло, слава тобі Господи! Перестав він платить за кому-

Похвальне слово мудреця

Племінник до Сократа завітав.
Сократ племінника спитав:
«Чи одружився ти, чи ні?»

«Навіщо клопіт той мені,
Щодня одні і ті ж «пісні»...
Ви ж знаєте жінок.
Та хай їм грець!»

«Не одруживсь, ну й молодець,
Ти маєш рацію!» — сказав мудрець.

Як через рік племінник завітав,
То знов Сократ його спитав:
«Чи одружився ти, чи ні?»

«Так, одружився навесні,
Тепер щасливий мов у сні...
Любов хвалю,
єднання двох сердець!»

«Як одруживсь, то й молодець,
Ти маєш рацію!» — сказав мудрець.

Кость ВОЛИНЯКА.

Юрій КОСОБУКІН

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Ти навіщо намагався зупинити кортеж президента?!
— Так він же швидкість перевищував!..

Володимир СОЛОМАШЕНКО

Тьомную в тьомному під'їзді

нальні послуги. Тепер у нашому під'їзді, як кажуть, панує одностайність.

Аж тут ті зарази із ЖЕКу, чи як він тепер називається, все у нашому під'їзді повідключали! І газ, і воду, і світло, і... От зарази! Як хочуть, так і знущаються з трудящого люду! А ми ж за цю державу на референдумі за незалежність дружно голосували. А вона, незалежна, ось як до нас? Аврал!

Ми всім гуртом посунули для початку до Савчука.

— Ти що ж це, разлюбєзний, натворив?

— А що? — він безневинно.

— А то, — кажемо. — Тільки ти перестав оплачувати комунальні послуги, як у всьому під'їзді все й повідключали — і газ, і воду, і світло, і... І все-все. Через тебе ми тепер сидимо в пітьмі й без світла.

І знаєте, що він відповів?

— Але ж і ви не платите?

— Не платимо, — кажемо.

— Але ж від того нам нічого не відключали. Хоч ми й цілий рік не платимо. А тільки ти перестав платить, так одразу й повідключали. Плати комунальні послуги, бо інакше ми тобі той... Тьомную в під'їзді — а він тепер і справді тьомний — случайно влаштуємо. Ще й на дверях під'їзду саморобний плакат вивісили: «Тут живйот злісний неплатник комунальних послуг Савчук із 35-ї...» Ще й фотку з його мордякою приліпили.

Подіяло. Тепер платить.

Ми до ЖЕКу: повертайте нам воду, світло, газ і все прочеє — Савчук вже справно платить...

Тепер чекаємо в пітьмі, без води і світла. Хай спробують нам не включити те, що вони повідключали... Савчук тепер же справно платить за комунальні послуги. Не повинні ж ми через нього страждати. Усім під'їздом. Тьомним. Бо інакше... Інакше ми в партію вступимо. Усім гамузом, тобто під'їздом. У яку? А в будь-яку, їх у нас за півтораста зашкалює. Поступимо і хай нас партія як постраждалих від правлячого режиму захищає. Бо інакше вийдемо на мітинг і заспіваємо: «Ми жертвою палі в борьбє роковой...» Одні вже колись співали... А коли й це не поможе — тьомную влаштуємо. У нашому тьомному під'їзді... Кому? Та кому завгодно. Усім, хто нас, трудящих, і далі притіснятиме. Бо ми... жертвою палі! В отій самій, борьбє! Роковой!..

P.S. Хотів було взяти у Савчука інтерв'ю для нашого журналу. Як це йому, мовляв, вдається щомісяця розплачуватися з державою за послуги? Але... Завагався. А раптом і мені влаштують "тьомную"?

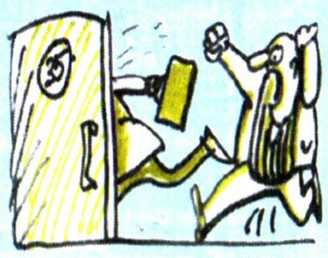

Теж у темному, до речі, під'їзді. А що? У нас народні умільці такі, що все можуть.

Валентин ЧЕМЕРИС.

КОРОТКО КАЖУЧИ

◆ *Дозволу сісти на шию у батьків здебільшого не питають.*

◆ *На докір жінки чоловікові: «Я віддала тобі найкращі роки свого життя!» можна відповісти й так: «Але чи не менше і взяла!».*

Василь МОМОТЮК.
с. Росошани на Буковині.

◆ *Пропав, як собака напередодні Євро-2012.*

◆ *На курорті: роману не зафіксовано, але маленька повість усе-таки була.*

Анатолій ОБРИНЬБА.
с. Тури на Полтавщині.

Валерій ЧМИРЬОВ

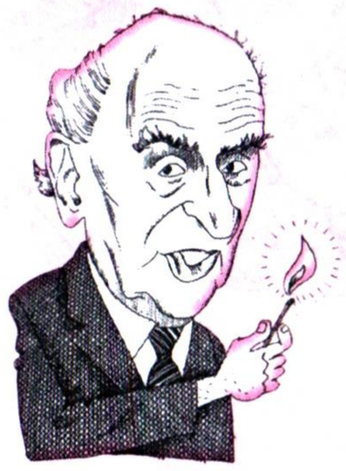

Дружній шарж В. Солонька.

Багаторічного автора «Перця» Ігоря ГУСАЧЕНКА з достославним 85-літтям!

Кохання з першого погляду — це просто. А ось із першого і до останнього...

Задумався: на минулій війні загинули мільйони й мільйони... І серед них жодного маршала.

Тисячі прохань зачиняти двері не замінять однієї пружини.

І куди вона зникає? Раніше була подвійна мораль, тепер — ніякої.

Найбільшу користь телевізор приносить, якщо його використовувати замість табуретки.

Основне завдання медицини: досягнути того, щоб старі люди впадали не в дитинство, а в юність.

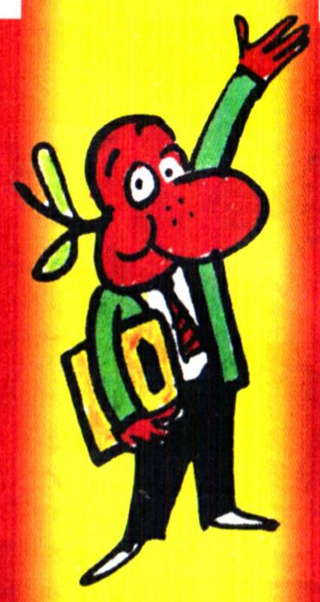

Вітаємо ювілярів!

Лауреата багатьох українських та міжнародних конкурсів, художника-карикатуриста Андрія САЄНКА з першим 50-літтям!

Дружній шарж М. Дмитруха.

— Не треба вбивати вовка та рятувати бабусю: вона вже переписала на мене все своє майно!

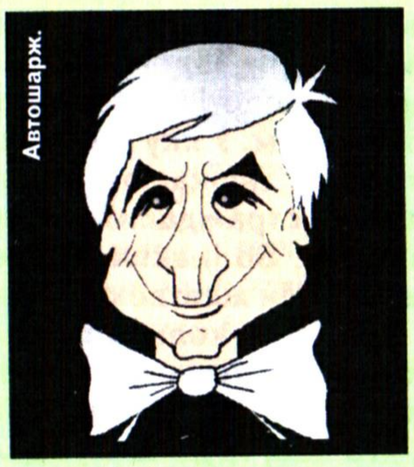

Автошарж.

Лауреата багатьох українських та міжнародних конкурсів, художника-карикатуриста Сергія ФЕДЬКА з першим 50-літтям!

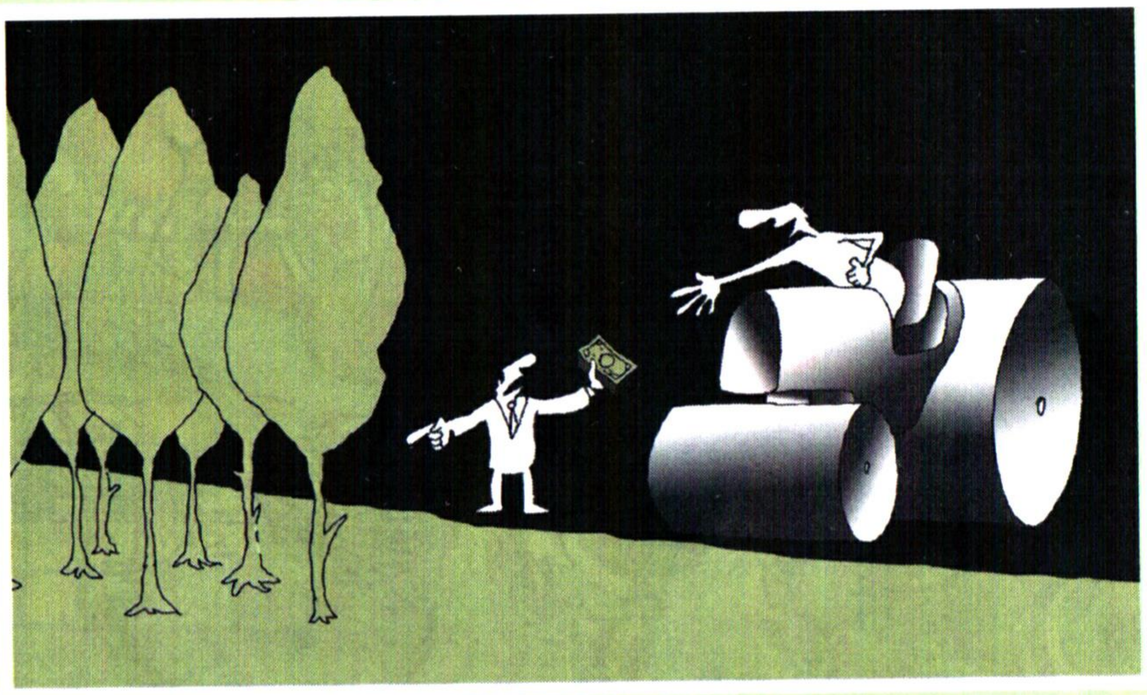

Відомого письменника-гумориста, лауреата конкурсу ім. Миколи Лукаша «Шпигачки» Флоріана БОДНАРА з 70-літтям!

Дружній шарж А. Василенка.

ЕЙФЛОРИЗМИ

✓ *Живемо — нічого собі, а от вони — нічого нікому.*

✓ *Так хитромудро брешуть, що самі собі щиро аплодують.*

✓ *Зранку оголошують війну корупції, а ввечері оголошення знімають.*

✓ *Якщо вам покажуть на двері, до ручки дійдете самі.*

✓ *Непорочне зачаття: до виборів ще дев'ять місяців, а електорат уже нудить.*

✓ *Гроші не пахнуть, а у мене грішми ніколи і не пахло.*

МІНІ-УСМІШКИ

ПАНТРУЙМО

— Сердечно вітаємо Вас, вуйку, з Вашим сто п'ятим днем народження. Будь ласка, вуйку Николаю, скажіть кілька слів буковинським телеглядачам: що робити, аби дожити до ста п'яти років?

— Треба пантрувати, аби не вмерти раніше...

АБИ НЕ ПЕРЕГАРОМ

— Ади, Василино, тут у газеті написано, що наша економіка ледве дихає...

— Йой, відвернись від мене, лиш би та економіка перегаром не дихала.

ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА

— Люба, чим тобі подобається цей капелюх із такими величезними крилами?

— По-перше, я відчуваю себе в тіні, а по-друге, я заощаджую на бровах.

ЧИСТОТА

— Ваше кафе треба закрити через антисанітарію!

— Яка антисанітарія?! У нас навіть миші миють руки і чистять зуби!

МОЛОДИЙ МАШИНІСТ

Незадоволені пасажири скаржаться начальникові поїзда:

— Що це за поїзд такий, що зупиняється біля кожного стовпа?!

— Та-а, розумієте,— мнеться начальник. — Машиніст у нас молодий, вперше на цій лінії, тому він часто зупиняється, аби спитати, чи правильно їде.

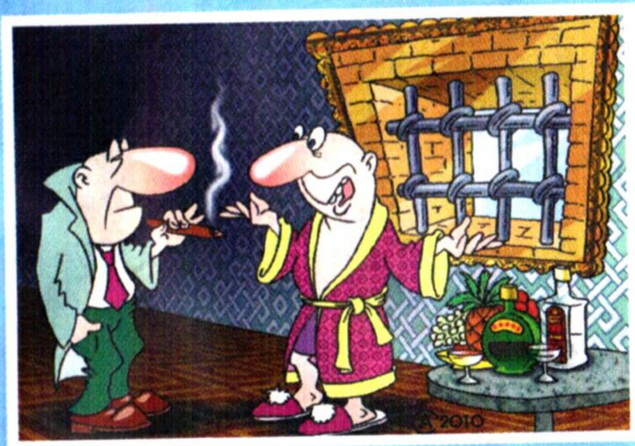

— Оце, братан, уже не тільки бабло, а й свобода є, а все чогось ніби не вистачало без цієї картини!

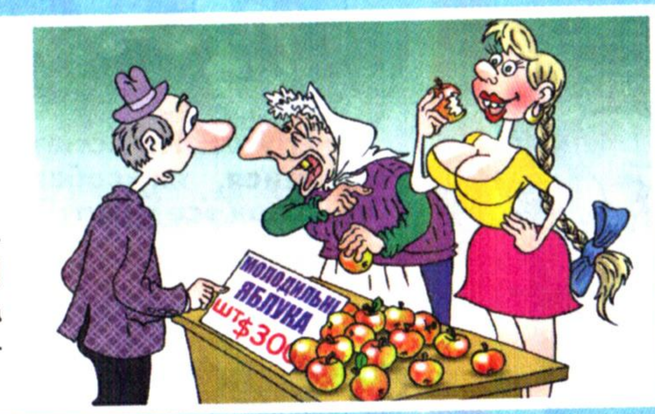

— Та справжні, справжні! Ось глянь, яка моя сестра-близнючка!

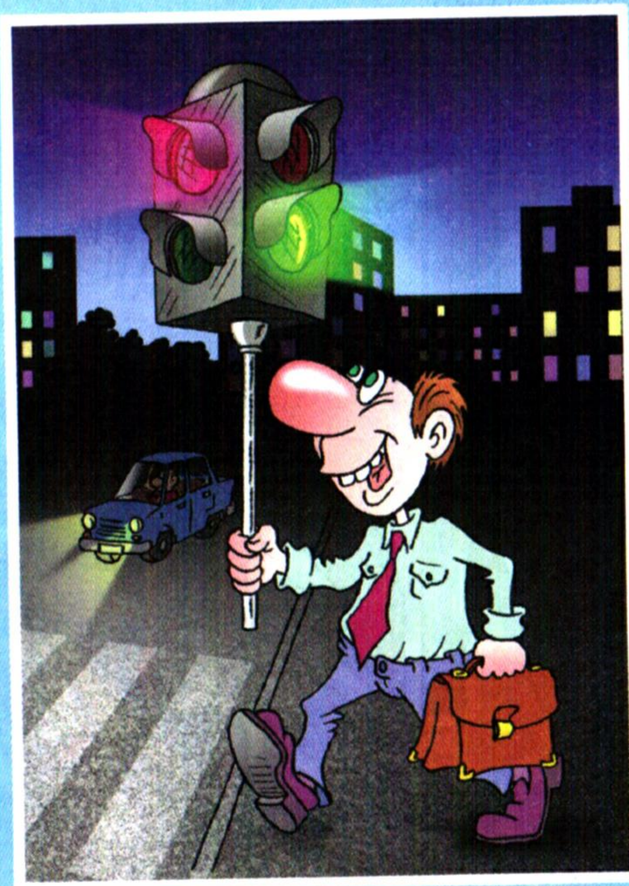

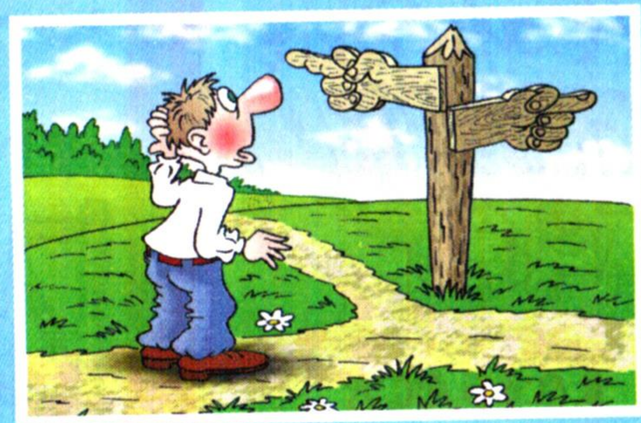

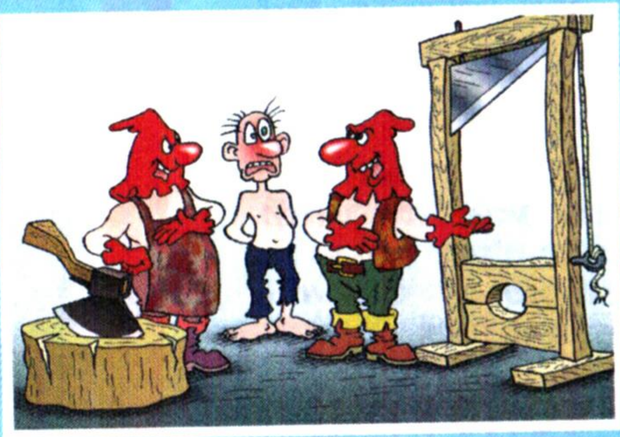

Відомого письменника-гумориста, лауреата літературної премії ім. Юрія Яновського, колишнього багаторічного заступника головного редактора «Перця» Володимира Чепігу з 75-літтям!

Дружній шарж А. Арутюнянца.

МИШКО

— Люсько, здрастуй! Тисячу років не бачилися!

— Ой, Клавочко, привіт! Я так скучила за тобою, а ти, безсовісна, хоч би раз подзвонила чи забігла. Ми ж із Валеркою усі вечори дома просиджуємо...

— Знаю-знаю: поповнення сімейства! Мені дівчата розказували. Поздоровляю тебе, Люсько. Молодці ви — усе ж таки наважились.

— Та час уже. А то навіть перед знайомими було незручно. Шість років з Валеркою живемо, а все удвох та удвох. Нудьга зелена! Зате зараз!..

— Але ж важче стало?

— Не те слово: угору ніколи глянути. Стільки клопотів, стільки роботи з'явилося, ти собі не уявляєш. І вчасно погодувати, і на повітря винести, і постіль поміняти, і погратися з нашим манюпусіньким...

— А як ви його назвали?

— Мишком. І знаєш — він нас уже пізнає. Варто мені чи Валерці підійти до нього, а він так і тягнеться, так і тягнеться! Хоч, правду кажучи, мене він, здається, більше любить. Як не як, я — основна годувальниця.

— Симпатичний?

— І не соромно тобі, Клавко, таке запитувати! Мій Мишко — найкращий у світі. Очі карі, пушок на голівці біленький, носик акуратненький, весь такий кругленький, міцненький... От зайди — сама побачиш.

— До чого цікаво! Неодмінно забіжу днями. Ти коли з роботи приходиш?

— А я поки що не працюю. Взяла відпустку за свій рахунок. Не так давно Мишко трохи прихворів, і ми з Валеркою вирішили, що йому треба приділити максимум уваги.

— Правильно зробили. В такому віці потрібен догляд і догляд. А куди ти зараз поспішаєш?

— В універмаг. Кажуть, там маленькі ванночки з'явились. Хочу взяти, а то ми досі Мишка в мисці купали.

— А хто ж дома залишився?

— Поки що нікого.

— Як? Ти покинула його самого?!

— Та зараз Валерка прибіжить. Я йому подзвонила, щоб відпросився з роботи. Хай посидить трохи з Мишком.

— Ну, це інша справа. Значить, Люсько, не шкодуєш, що завела його?

— Звичайно, ні, Клавочко. Це ж така радість — мати в хаті цуценя!..

Відомого письменника-гумориста, лауреата літературних премій ім. Остапа Вишні, ім. Степана Олійника, ім. Степана Руданського та багатьох інших Петра Ребра із другим 40-річчям!

Дружній шарж А. Арутюнянца.

Я памятник себе
Воздвиг нерукотворный...
(О.С.Пушкін).

ПАМ'ЯТНИК

О Пушкіне, прости, пробач мені нахабство
В епіграф ставити твій золотий рядок:
Як ти, я гриз перо і ненавидів рабство,
І не вберігся від пліток.

Я пам'ятник собі воздвиг нерукотворний,
Піднявся вище він, ніж заводський димар,
Бо я завжди і скрізь — в святки і в будень чорний —
Підносив жарти людям в дар.

Коли шумів комиш, коли дерева гнулись,
А привид височів над світом, як мара,
Один я клопіт мав: щоб люди усміхнулись,
Щоб спала з їх облич жура.

Сварилися вожді, казились чинодрали —
«Сміх — це громовідвід!» — таким був мій девіз.
І як би дундуки мене не «діставали» —
Ніхто моїх не бачив сліз.

І навіть будучи в фаворі чи в опалі,
Не забував давать, як кажуть, під ребро.
Усе життя служив я музі, а не кралі,
І вчив за так робить добро.

Сюди приїде хтось чи, може, прийде пішки,
З букетом кропиви чи з келихом в руці,
Бо я щасливим був тоді, коли усмішки
В людей сіяли на лиці.

Ачей, він визнає, що правду я глаголю,
Бо день і ніч моя трудилася рука,
Щоб шар віків пробить і випустить на волю
Веселу душу козака.

Квітуй, душа, радій, промінься та іскрися,
Наснажуй, надихай і бадьори усіх,
Щоб сльози із очей Вітчизни не лилися,
А на вустах був тільки сміх.

Народні усмішки

КОВБАСА

— Із чого зроблено вашу ковбасу?
— Не скажу.
— Чому?
— Щоб вам толково усе пояснити, треба п'ять років на хімічному факультеті вчитися.

ЧОЛОВІКИ

— Мій зовсім від рук відбився.
— Що ти хочеш, чоловіки як кури, двадцять метрів від дому і вже нічиї.

Почув і записав Василь ПОМАЗАНИЙ. м. Кодима Одеської області.

НА ВІДПОЧИНОК!

Влітку чоловік поїхав до моря на відпочинок. Через тиждень дружина отримує телеграму: «Продай телевізор і пришли мені дві тисячі». А за тиждень по тому — іще телеграма: «Продай відео і пришли три тисячі».

Врешті чоловік повернувся. Дружина поцікавилася:
— Ну, як відпочив?
— Чудово!

Невдовзі й дружина поїхала відпочити. А через тиждень чоловік отримав телеграму: «Висилаю дві тисячі. Купи телевізор».

КОЖНОМУ — СВОЄ

— У нас дуже музикальна сім'я. Дружина грає на піаніно, донька — на скрипці, син — на кларнеті.
— А ти?
— А я терплю.

Почув і записав Леонід ОПАРА. м. Київ.

Володимир СОЛОМАШЕНКО

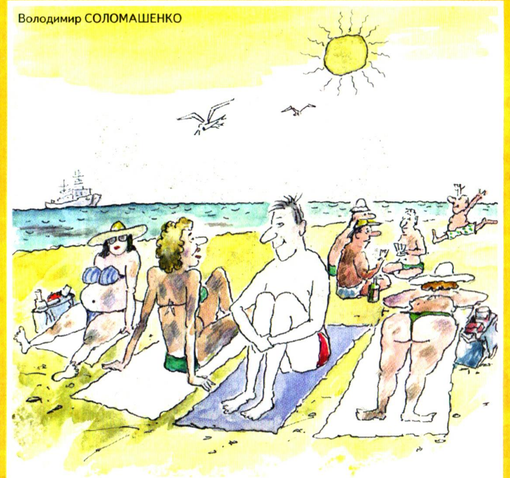

— О, ви такий чистенький! Мабуть, перший день на морі.

Юрій ОПЕКАН

— Ще в школі його не любили за те, що він багато знав...

Георгій МАЙОРЕНКО

Анатолій ГАЙНО

—Бачиш, синку, як дяді важко без фотіка...

Данило КУЗНЄЦОВ

— Ну от! Не встигли розкластися, як собаки уже тут! Отак усе в житті!

Вінегрет із перцем

Віктор КОНОНЕНКО

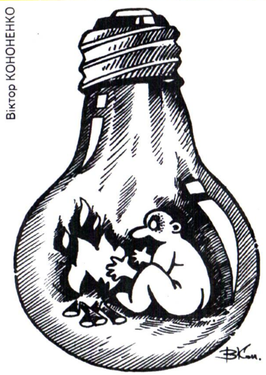

Олексій КОХАН (тема Володимира Адамовича)

— Бідний Петренко! Увійшов у роль, з'їв якийсь делікатес, а він же бутафорський...

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Наші виграють!

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

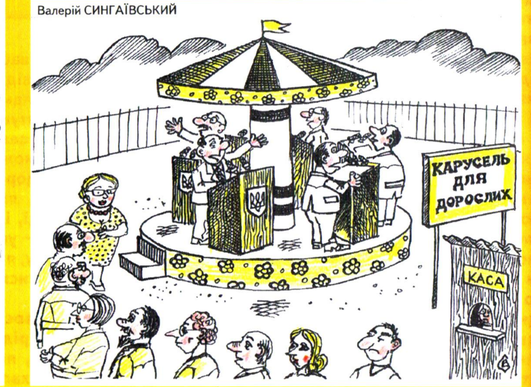

Валерій ЧМИРЬОВ

Сергій РЯБОКОНЬ

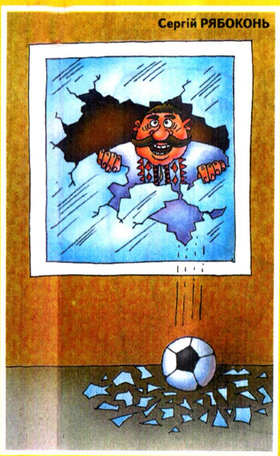

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Стрільби пройшли успішно: у щось таки влучили!

Народні усмішки

ПОДБАВ

— Чого це ви прийшли в суд із отим залізним ломом?
— Бо мені сказали, що маю подбати про свій захист.

Почув і записав Євген ГУРТОВИЙ. м. Запоріжжя.

ДАЛЕКО

Учителька до учня:
— Чому ти, Павлику, запізнився на урок?
— Бо далеко живу.
— А де?
— Дайте карту, або глобус, я покажу.

БРЕХУН

— Ти мислителя Конфуція знаєш?
— Звичайно. Ми з ним овець пасли, а потім разом ходили на пиво і до дівчат.
— Не може бути!
— Чому?
— Бо його вже давно нема в живих.
— То правда, я навіть на похоронах у нього був.

СИНОВА ПОРАДА

Повернувся синок-першокласник зі школи додому та й каже батькові:
— Пішли в другу кімнату, щоб нас ніхто не чув, і поговоримо один на один.
— А що сталося?
— Учителька поставила мені двійку за домашнє завдання з математики, яке ти виконував.
— І що будемо робити?
— Як що? Наймай репетитора і вчи математику!

Надіслав Іван МАРТИШКО. м. Мотиська на Львівщині.

Перчинки

Не буває невдячних дітей, бувають дивні батьки, які сподіваються на вдячність дітей.

Яка б дурниця не спала на думку, завжди знайдуться однодумці.

Яким би крутим не був бик, на банці все одно напишуть «тушонка».

Вітання на автовідповідачі: «Христос воскрес! Якщо у вас є важливіше повідомлення, залиште його після звукового сигналу».

Всі, напевне, знають знамениту скульптуру Родена «Мислитель». Питання: про що може думати голий чоловік?!

«Рекламу кредиту треба читати, переставивши речення: не «Візьми кредит. Нема проблем!», а «Нема проблем? Візьми кредит!»

Зібрав
Євген П'ЯТКІВСЬКИЙ.
м. Київ.

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

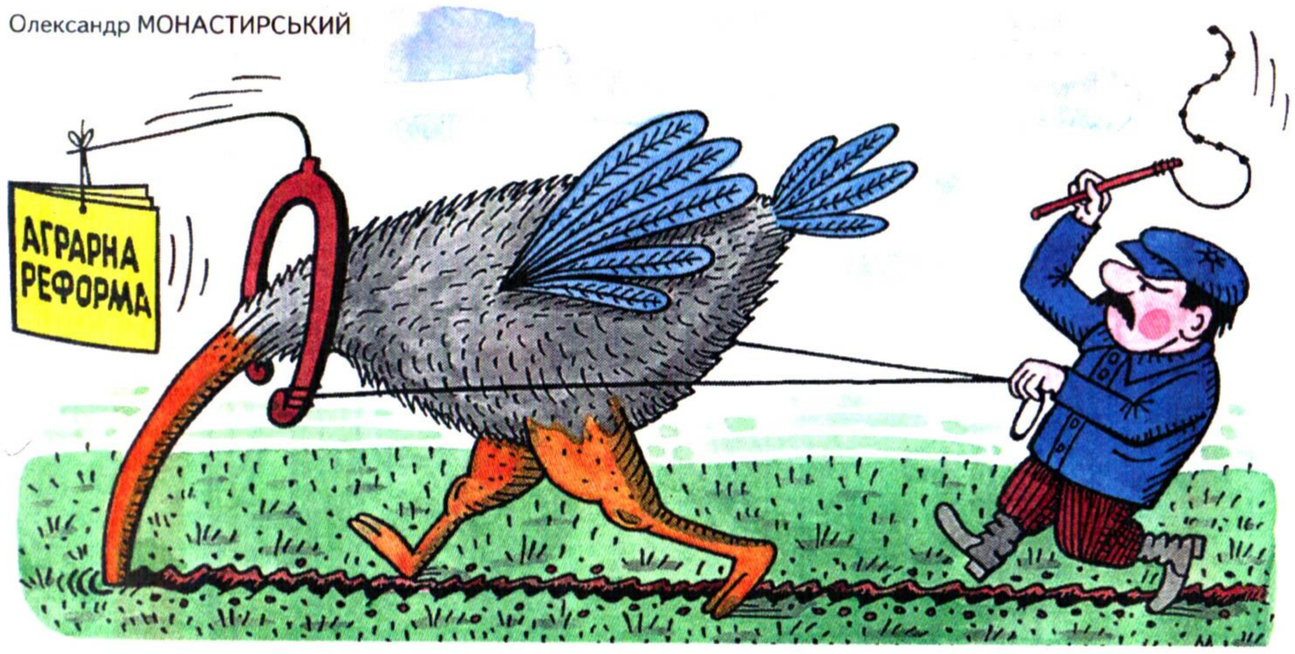

Олександр БАЗИЛЕВИЧ

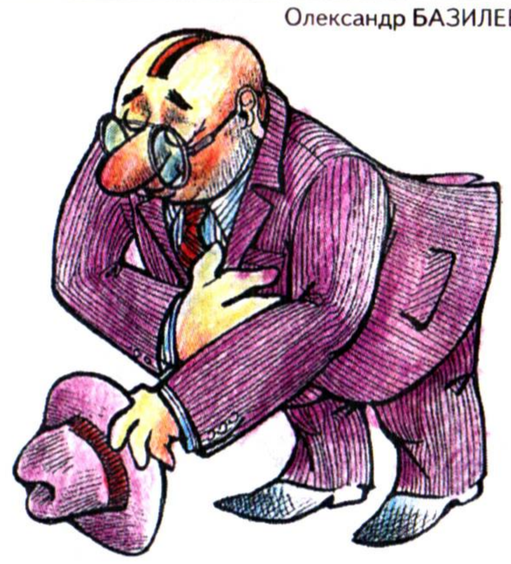

– До ваших послуг.

Коли здоровий глузд у засланні

Нам із вами пощастило, бо ми живемо в епоху електроніки, і духовну та розумову поживу нам подає прямо в оселю телевізор – вибирай програму і піднімай «культуру духу» або розвивай свій інтелект.

Ну, це в теорії. А зазвичай, прийшовши з роботи та перестрибнувши у рідні капці, так хочеться після вечері просто собі розслабитися перед блакитним екраном. Тож умикаєш телевізор, щоразу сподіваючись, що він сьогодні буде тобі друг, товариш і брат. Хоча б трішки.

Такий настрій був у мене й того вечора; він зміцнів, коли я «зачепився» на якомусь каналі за непогане кіно. І мої надії справдилися б, якби не ота реклама, що безцеремонно перериває хід подій та «начиняє» наш мозок обіцянками, як господиня фаршем ковбасу... Втім, ми й до цього звикли, бо знаємо, що реклама – це суспільно необхідний бізнес, раз йому вже понад дві тисячі років і він іще не вмер. І терпимо, як дзижчання мухи під стелею – все одно її, кляту, не дістанеш. От тільки часом трапляються такі рекламні «перлини», що терпець усе ж уривається...

Того вечора опріч запевнення у необхідності чищення зубів для дотримання кислотно-лужного балансу, опріч похвального слова суперпрокладкам та висвітлення привабливої перспективи у справі ліквідації дошкульного геморою в рекламній паузі пообіцяли ще й урятувати мої речі від «заслання на село». Ну ті, що вже відіпрати неможливо. Тому їм, мовляв, одна дорога: на село! Бо там, виходить, люди звикли бабратись у багнюці, і їм, виходить, що не втелющиш – усьому будуть раді, навіть такому, яким ми, «городські» користуватися за негоже вважаємо.

Втім, якщо вам жаль своєї – хоч і запаскудженої, але рідної – одежини, то ось спосіб, як її порятувати од тієї неволі: хапайте тататайд-усе-в-одному, і все буде супер-пупер – кандидат на сільське заслання знову стане повноправним членом вашого гардероба.

Рятувати порошком свої лахи од «заслання на село» закликали іще не раз. Але мене рятівний порошок не зацікавив, мене зацікавило інше – мимоволі подумалося: як же, видать, поважають себе автори цього рекламного дива, як пишаються тим, що вони – «городські». Од чого це воно у людей таке?

Якось знайомий психолог казав мені, що подібне явище – елементарний вияв комплексу меншовартості, який компенсується намаганням самоствердитися шляхом приниження інших. А, може, це ідіотизм та примітив, настояні на пихатості, стають епідемічним явищем сьогоденного нашого суспільства? Памперси тут не допоможуть. Навіть «з брендом» і телерекламою. Тут потрібне щось інше...

Мої роздуми переривають – із голубого екрана долинає: «Чи готові ви пройти перевірку вашої черепної порожнини?»

Вячеслав ПРИЛЮК.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

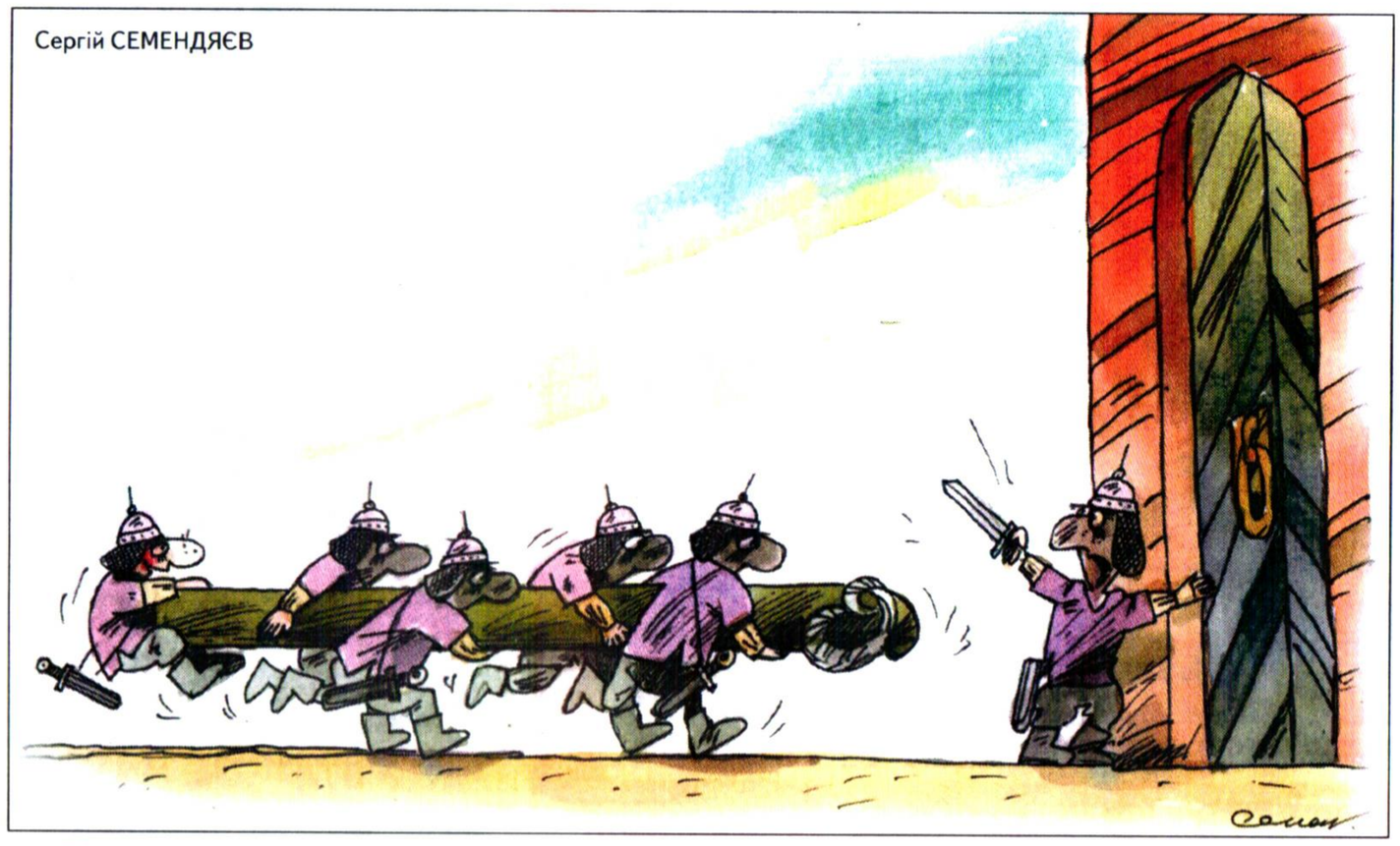

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Літературні пародії

ЛАМПАДКА ЗГАСЛА

Його голова ніби
Згасла лампадка
Повна
Мертвих мух.

Лесь Белей.

Лампадка згасла.
Голова жива.
Хоч очманіла.
Та біда не в цьому.
На мух перетворилися
Слова,
Й дзижчать противно
Не мені одному.

Аркадій МУЗИЧУК.

м. Київ.

ЩАСТЯЧКО

Вже гарбузи
приплентались під хату.

Л. Завіщана,
«Розвиднився день».

Ледачому Хомі
Щастить, як депутату,
Бо й гарбузи самі
Приплентались під хату!

ПРОСПАЛА

В повітці кувіка кабанчик...
А я все ніяк не проснусь.

С. Забіяка, «Бабуся».

Лиш раз вночі кувікнув кабанець...
Я спала мертвим сном, немов убита,
А вранці у повітці – ба!.. кінець!
Від нього залишилось лиш корито.

Віктор ЄВТУШЕНКО.

м. Біла Церква.

ТА Й ПРОРВАЛО Ж!..

Хлюпає дощ...
Як же глибоко хлюпає дощ...
Як же глибоко.

Хлипанням руж,
Захлинаюся хлипанням руж,
зах-линаюся...

Цю повноводь,
цю про тебе хлипку повноводь
я придумала.

Валентина Коваленко. «Перелесниця».

Хлюпотить водогін...
Як же глибоко, аж до колін...
як же глибоко...

Розвернулась труба...
Розвернулась до мене труба...
Чи не тим боком?

Не спіймати до рук...
Захлинаюсь у хлипанні мук...
зах-линаюся...

Отака хлюпотінь...
Повенева така хлюпотінь
зримувалася.

Володимир ТКАЧЕНКО.

м. Сміла
Черкаської області.

Микола КАПУСТА

Анатолій ГАРМАЗА

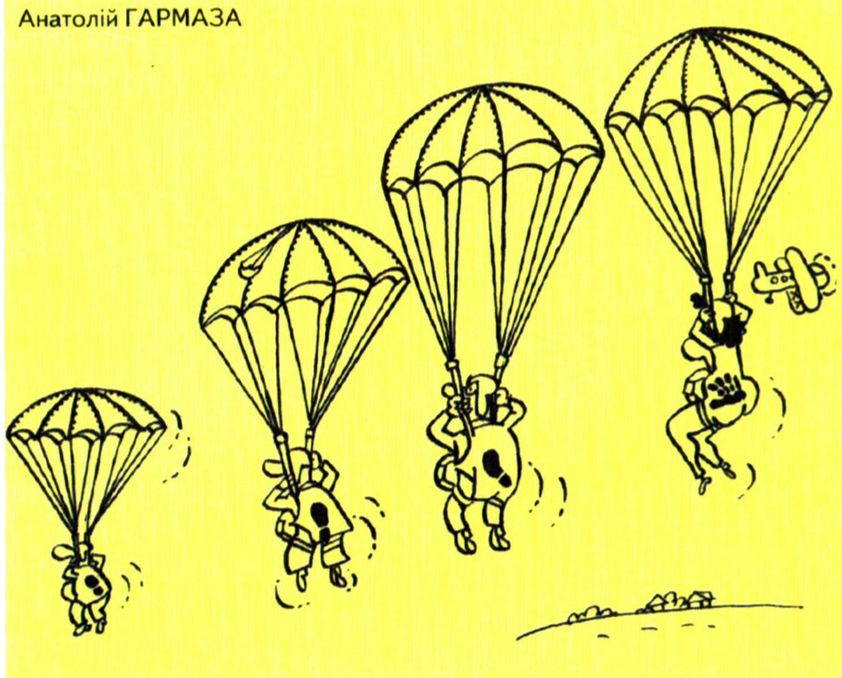

ОГОЛОШЕННЯ

«Безплатно віддам в хороші руки руде кошеня: 3 місяці, кумедне, лагідне, має усі щеплення, буде гарним подарунком для дитини. Або чоловіка – тридцять шість років, симпатичний, русявий, голубі очі, має почуття гумору, гарну роботу, але не може терпіти котів. Каже, в нас буде жити або він, або кіт. Приходьте, подивіться і виберіть того, хто вам більше до вподоби».

Надіслав Григорій ДЕМЧУК.

м. Бориспіль на Київщині.

Володимир СОЛОМАШЕНКО

– Ти що, читати не вмієш? Тут рибалити заборонено.

ІРОНІЧНИЙ АКАДЕМІК

Ім'я київського художника, почесного академіка Академії мистецтв України Олександра ДУБОВИКА відоме в усьому світі. Його твори можна побачити в музеях України, Росії, США, Німеччини... Будете в Третьяковській галереї, поцікавтеся: «А де тут наш Дубовик?»

Та не всі знають, що він ще й майстер іронічного слова. Сьогодні Олександр Михайлович гостює у «Перці» саме з таким доробком.

✓ *Думки, від яких твердішає земля під ногами.*

✓ *Так поспішав, що забув себе вдома.*

✓ *Картини ніколи не створювалися для музеїв, їхнє місце серед речей, дітей, собак.*

✓ *Тільки на неспішно підняту руку може сісти птах.*

✓ *Христос говорив тихо, Будда мовчав, по крику впізнають самозванців.*

✓ *Довгий дружній потиск руки дає змогу згадати: хто ж це, власне, такий?*

✓ *Персні заважають тримати шаблю.*

✓ *Чого тільки не зробиш в ім'я Людини.*

✓ *Яким би було світле життя, якби не було фанатичних борців за світле майбутнє.*

✓ *Своє тіло треба підтримувати у такому стані, щоб у нього хотілося повернутися.*

✓ *Небезпечно нести свій хрест на дорозі, де пролітають «мерседеси» і «майбахи».*

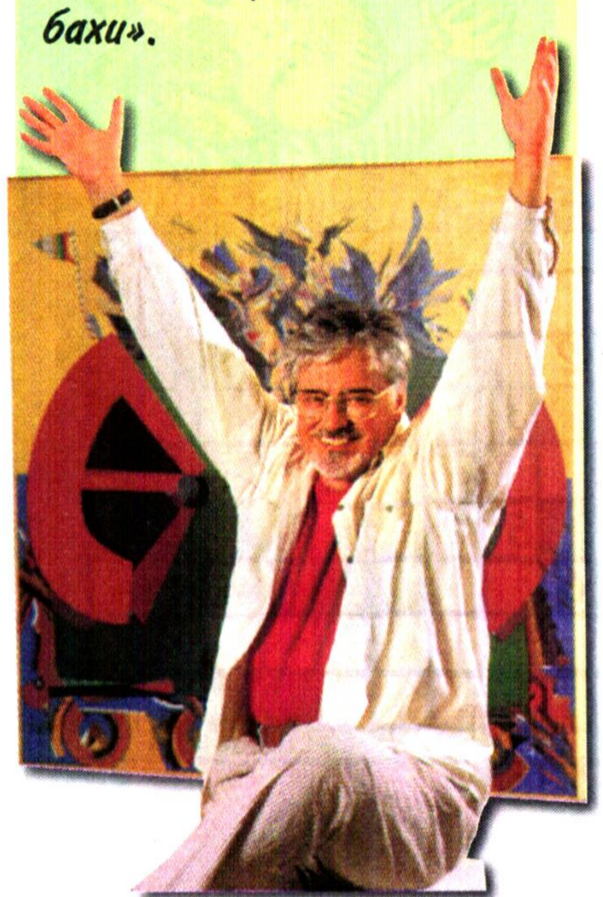

Перчення

КІТ І ЇЖАК

Ледачий Кіт
поскарживсь Їжаку:
– Ніяк не підберу
роботи до смаку.
Їжак:
– Ти не суши даремно голови –
Мишей лови!

Олексій ДОВГИЙ.

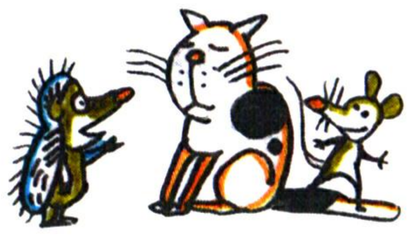

Є У МЕНЕ ВІРНИЙ ДРУГ

– Є у мене вірний друг,
Має він чудовий слух
І говорить голосами
Моїх друзів, тата й мами.
Як же звати мого друга?
– Всім відомо, це – папуга!
– Помиляєшся, Антон,
Зветься друг мій
Телефон.

Ігор СІЧОВИК.

КРОСВОРД

Той, хто розгадає наш кросворд, у виділеній вертикалі прочитає, що полюбляють майже всі діти влітку.

1. Висить, лежить, а в казках ще й літає. 2. П'ють хлоп'ята і дівчата, й кошенята і телята... 3. В нашому журналі сторінка для дітей. 4. Зубатий, хвостатий і вміє грати на гармошці. 5. Тварина, яка найбільше схожа на цапа. 6. Казковий герой, але не цар Горох і не Принцеса на горошині. 7. Зранку до ночі в нього витріщають очі. 8. Гра, у яку хлопці готові грати усі канікули.

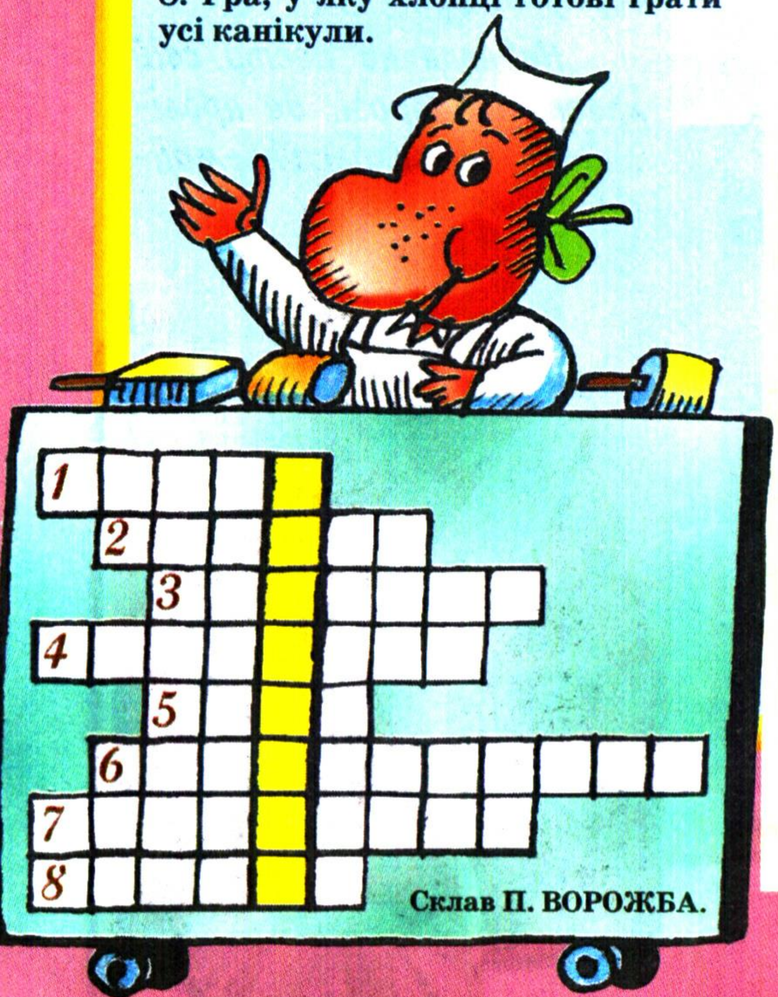

Склав П. ВОРОЖБА.

Ніна ДАЦЕНКО

Була собі Вівця. Косила траву на сіно, книжки читала і светрики друзям плела.

Якось улітку довго-довго стояла велика спека. Квіти в'яли, трави сохли, на деревах жовтіло листя.

Вівця вилізла на гору, де ріс високий дуб, стала зручно і прокричала Сонцю, що саме недалеко по небу проходило.

– Сонечко! Будь ласка, скажи – що сталося?

– Нічого! Все гаразд. Хіба ти не бачиш? – ходжу, свічу, грію, скільки можу.

– Сонечко любе, унизу все сохне – і квіти, і трави! Річка змілілa і перетворилася на струмок. Усім треба дощу!

– Не буде. Зовсім.

– Як так? – аж розгубилася Вівця. – Зовсім?

– Ага. У хмари краник заіржавів – не відкрутити,– пояснило Сонце, та й пішло собі далі.

А Вівця після такої новини дуже зажурилася. Згадалося, що колись у неї теж був заіржавів, правда, не краник, а ланцюг на велосипеді. Довелося навіть до майстра вести.

І враз Вівця повеселішала – згадала: майстер дав їй пляшечку з машинним маслом, щоб крапати на ланцюг.

Хутенько збігла вниз, узяла ту пляшечку, знайшла розкладну драбину та й поставила її на високій горі біля дуба. Залізла на небо, побачила хмарку, а в ній – краника. Крапнула на нього машинним маслом, почекала трохи, а потім відкрутила. І потекла вода з хмари!

Злізла Вівця з неба та й побігла додому. Змокла, як хлющ. Вже на ганку озирнулася і побачила, що на небі мокре Сонечко танцює, на землі розпрямляють пелюстки квіти, а вдалині сяє різними барвами веселка.

НЕСЛУХНЯНА АБЕТКА

Абетка Бігла Весело...
Гуділи Гедзь і Джміль.
Е – екало, Є – єкало,
Жувало Зе Кисіль.
І Їхало до Йоржика,
Кричала Лиска «Му-у-у!»,
На Огірка Полізло еР,
Сміялось Те до У.
еФ – фукало, Ха – хрюкало,
Цапочок Чобіт Шив,
Щипались Юля і Ясько,
А ЗНАК М'ЯКИЙ (Ь) сидів.
Що ж робить він, той знак?
Він літери пом'якшує. Отак:
Кінь, день, тінь.

ФІАЛОЧКИ

Я вранці в сад іду –
Фіалочки в саду.
Ці квіти – кожен зна –
Дарує нам весна.

Фіалочки, фіалочки
Для дівчинки Наталочки.

Дівчатка навесні
Всміхаються мені
В очах у них, мабуть,
Фіалочки цвітуть.

Фіалочки, фіалочки
Для дівчинки Наталочки.

ЛЕТЮЧА КВІТКА

Метелик на стеблинку сів –
І вже незрозуміло:
Чи то метелик там сидить,
Чи, може, квітка біла.
Бо крильця – білі пелюстки,
А в квітки – білі крила.
Зацвів метелик у траві,
А квітка – полетіла.

Надія КИР'ЯН.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Розпаскудились кухарі! Замовляв млинці з чорною ікрою, а подали — з червоною...

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Що?! Пограбування?! Я вже біжу, зараз буду!

Анатолій ГАЙНО

Олександр КОСТЕНКО

Данило КУЗНЄЦОВ

Про автоінспекторів розповідають багато веселого – усмішок, анекдотів та бувальщин. Бо в сьогоднішньому автомобілізованому світі дуже багато людей має справу з даішниками, а ті часто самі створюють такі ситуації, що без усмішки не обійтися. «Перець» теж не обминає цієї теми. От нещодавно був у журналі малюнок Володимира Соломашенка: на електромашинках атракціону «Автодром» катаються, мабуть, ті, хто ще не встиг придбати справжнього «залізного коня». Їздять автодромом, веселяться. А в одній машині сидять аж два автоінспектори і не тільки катаються, а ще й пильнують за іншими («Перець» № 3).

До цього малюнка читачі надіслали чи не найбільше в цьому році підписів. Журі, як завжди, уважно розглянуло їх і визначило трьох переможців. Ними стали: **Микола ЛОЗУВАТКО з смт Нова Прага Олександрійського району, що на Кіровоградщині** –*«Автоінспектор колезі: Климе, діставай радар. Мені здається, шостий номер перевищує швидкість...»*; **Євген ГРУНЬКО з м. Охтирки, що на Сумщині** – *«Автоінспектор: «Щось ці водії дивно петляють, роблять якісь зигзаги. Після заїзду треба в усіх взяти пробу на алкоголь»* та **Геннадій СЕЛИЧІВ з м. Нетішина Славутського району Хмельницької області** – *«Автоінспектор: «А шостий номер, мабуть, зовсім сліпий – уже втретє дозволяє собі обігнати нашу машину»*.

Вітаємо!

У п'ятому турі таке завдання: придумайте підпис до малюнка Валерія Сингаївського.

На переможців чекають призи!

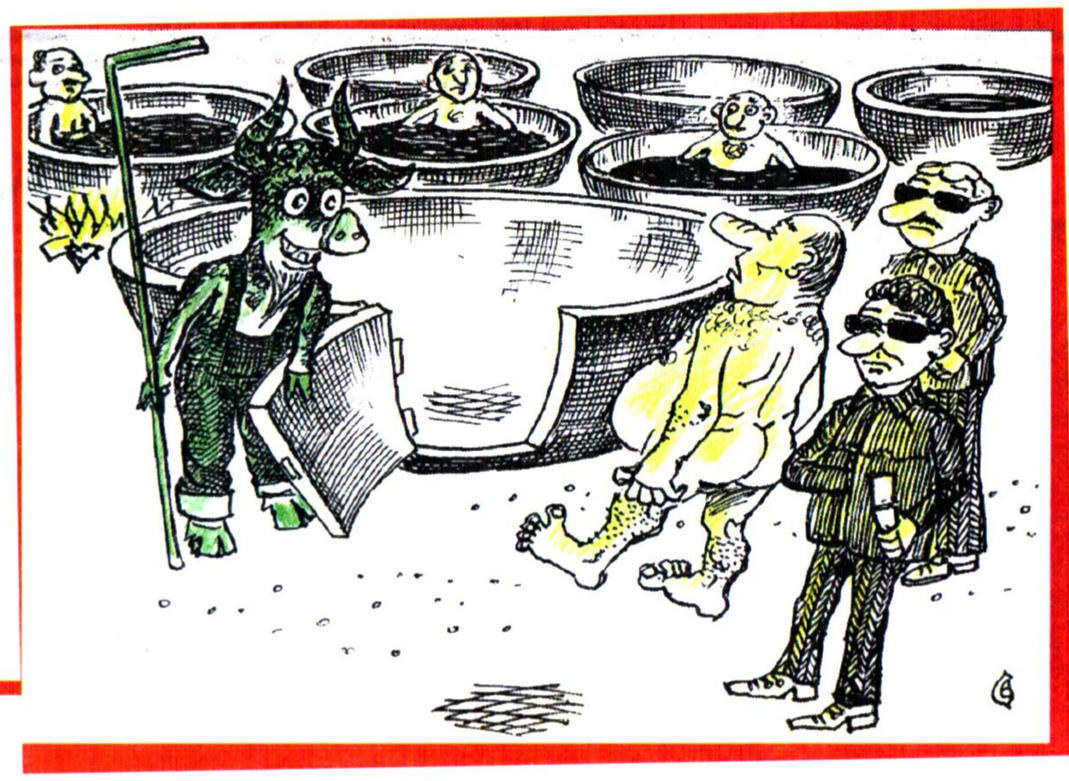

Страшне перо не в гусака...

«Для бадьору вашої душі пропоную адренал у рідкому вигляді».

«Увага! Всім працівникам кондитерського цеху здати кров на аналіз на цукор».

«Шукаю високооплачувану надомну роботу, можу сторожувати».

(Із оголошень).

Надіслав Іван ТОКАРЧУК.
м. Камінь-Каширський на Волині.

«Сусідка підмітала біля двору. Я з нею привітався: «Привіт метьолка!», бо не знав, що це означає по-молодьожному. Сусід побив на мені мітлу. Прошу возместіть мені мій ущерб на пиці».

(Зі скарги).

«По телевізору брешуть усяку рекламу. А я пішов у ліс, послухав солов'я і у мене усе нормалізувалося, усе тепер тьохкає».

(Із листа до редакції).

Надіслав Євген КРОПИВА.
м. Київ.

Горан КАЯЇЧ

МАЙБУТНЄ

Забили одного бика і кілька телят.

Молоді бики насторожилися.

По тому відвели на забій і їхніх родительок.

Молоді бики стали в агресивну позу.

Тоді припровадили іще молодих корів.

Настала велика шамотня.

Деякі зріліші бики заявили, що не можна жити з ненавистю, треба дивитись у майбутнє. «Економіка – це те, що нас оздоровить»,– сказали вони і пішли пастися.

Одне по одному почала пастися й решта.

Забили ще одного старого бика і кілька телят.

Молоді бики знову насторожилися.

Проте забили й решту їхніх матінок.

Молоді бики хотіли атакувати, але мудрі зупинили їх: «Злоба веде в нікуди. Не варто зирити в минуле, треба дивитись у майбутнє. Економіка – це те, що нас на розум наставить».

І відправилися пастися. Услід за ними рушили новоприбулі молоді корови.

Повагавшись, молоді бики також подалися пастися.

Отак, оце уже добре. Усі пасуться.

Цілими днями. Без жодних обмежень.

Стабільна економіка – основа гарного життя.

Живи без злоби, тільки їж, набирай ваги, будь зговірливим.

А час од часу виводять деяких биків, корів і телят. І забивають.

Але вже ніхто не звертається до минулого.

Майбутнє перед ними.

Усі пасуться.

А час од часу....

Переклад із сербської.

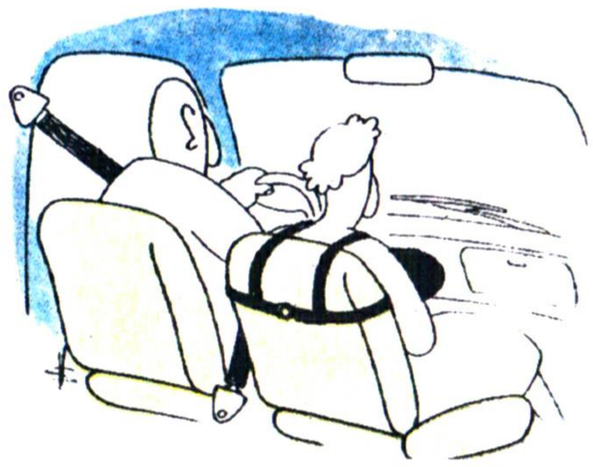

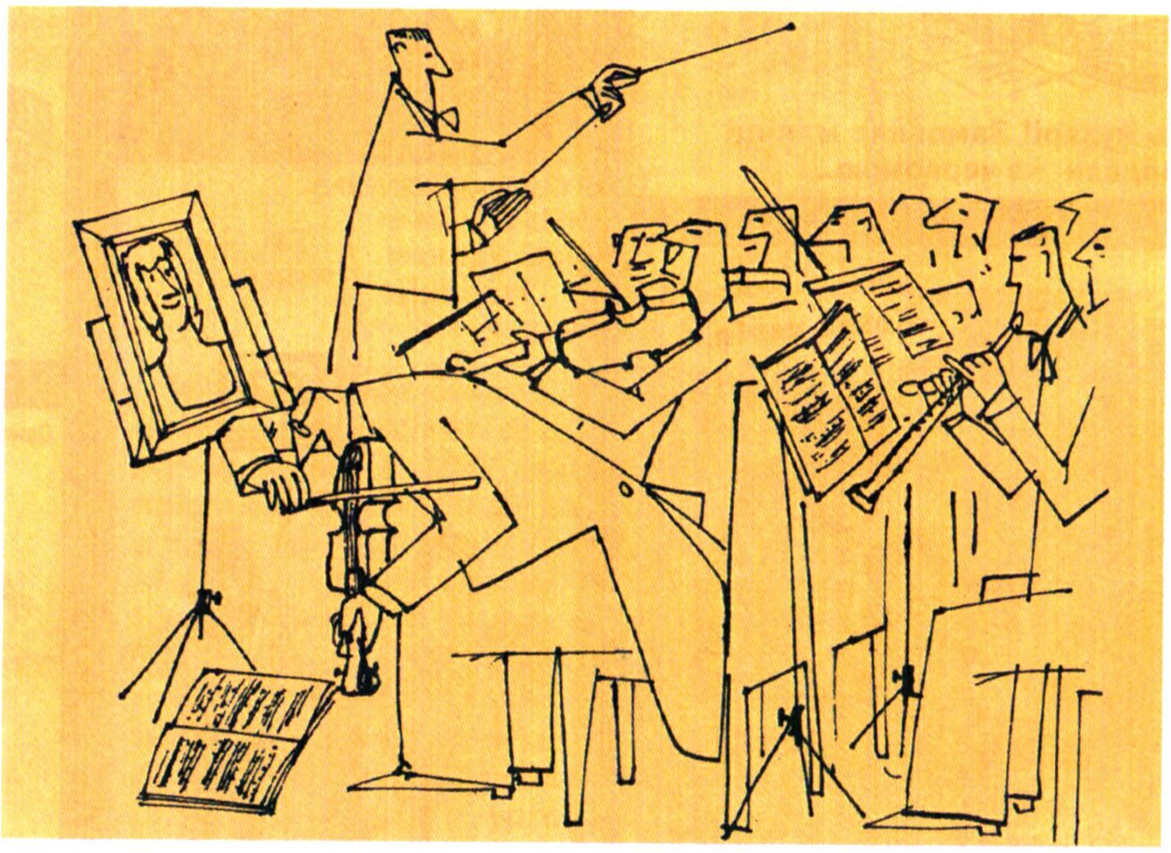

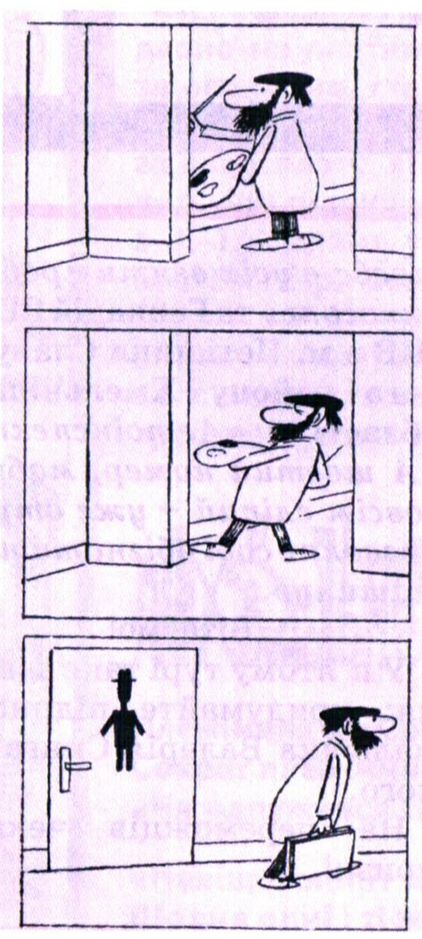

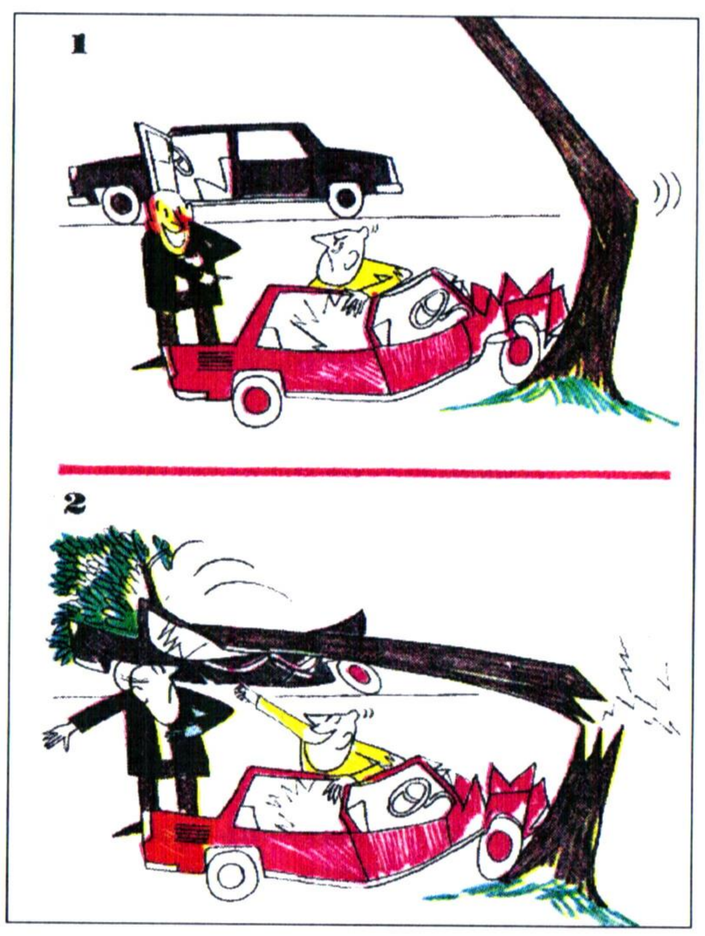

Інтерсмішинки

ЗАСПОКОЇВ

Двоє чоловіків їдуть у одному купе. Один ніяк не може знайти свого носовичка і звинувачує супутника в крадіжці. Та раптом виявляє ту хустинку у власній кишені і вибачається.

– То нічого, нема проблем! – каже другий. – Ви думали, що я злодій, а я думав, що ви джентльмен. І обидва помилилися.

СПРАВИ МИСТЕЦЬКІ

Бесідують два художники-абстракціоністи.

– Мат, ти закінчив свою останню картину?

– Не встиг. Випала нагода продати її.

АБИ ТІЛЬКИ...

Чоловік місіс Сміт упокоївся, і страхове агентство виплатило їй 50 тисяч доларів. Невтішна вдова бере їх із плачем і каже:

– Ох, я віддала б третину цих грошей за те, аби мій чоловік знову був зі мною.

АЖ НЕ ВІРИТЬСЯ!

Розмова за столом при вечері в шотландській сім'ї. Господар ремствує:

– Просто в голові таке не вкладається! Зовсім же нові шкарпетки, а от усього тільки за п'ять років уже й порвалися!

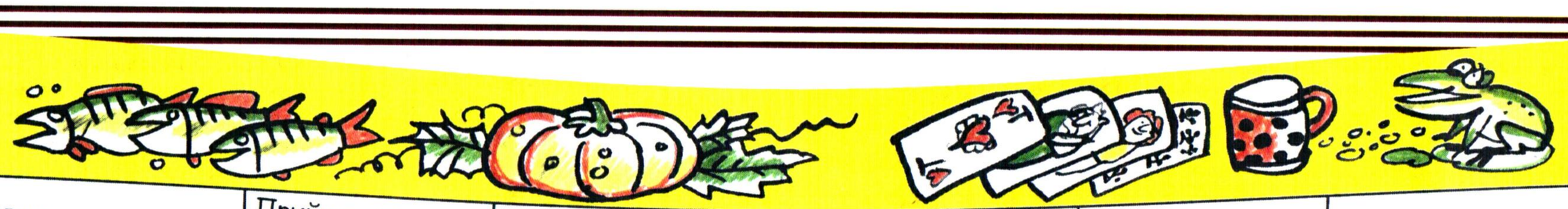

КРОСВОРД

Ходить ... по городу						Прийшов Прокіп - кипить ..., пішов Прокіп -кипить ...					Наголос у слові					Риба йде на ...					Радіолокатор					Хижий птах						
Що-небудь горіле			Куш родини маслинових із запашними квітами					Олійна, кормова і медоносна рослина					100 кілограмів					Поприще артистів малого жанру					Травичка			У парі з замінює				

АРГУМЕНТ

Психіатр заспокоює Майкла:

– Вам узагалі нема чого мучитися комплексом неповноцінності. Навпаки, ви себе навіть переоцінюєте.

МАТЕРИНСЬКА МУДРІСТЬ

– Мамо,– заявляє Урсула,– я ніколи не вийду заміж за такого, що хропе у сні.

– Добре, доню,– киває головою мати. – Але поки шукаєш підхожого, не забувай регулярно приймати протизачаткові пігулки.

ДОПОВНЕННЯ

Полишаючи свою контору, адвокат приколов на дверях записку: «Я в міській в'язниці».

Коли, владнавши там справи, через годину повернувся, то побачив, що внизу дописано: «Там тобі й місце!»

УДАЧА

Двоє англійців за чаркою віскі розмову ведуть.

– Учора, – каже один, – мені приснився прекрасний сон: прогулювався в човні з Оріелою Муті!

– І що? – аж подався уперед зацікавлений співбесідник.

– Було чудово! Зловив трикілограмову форель!

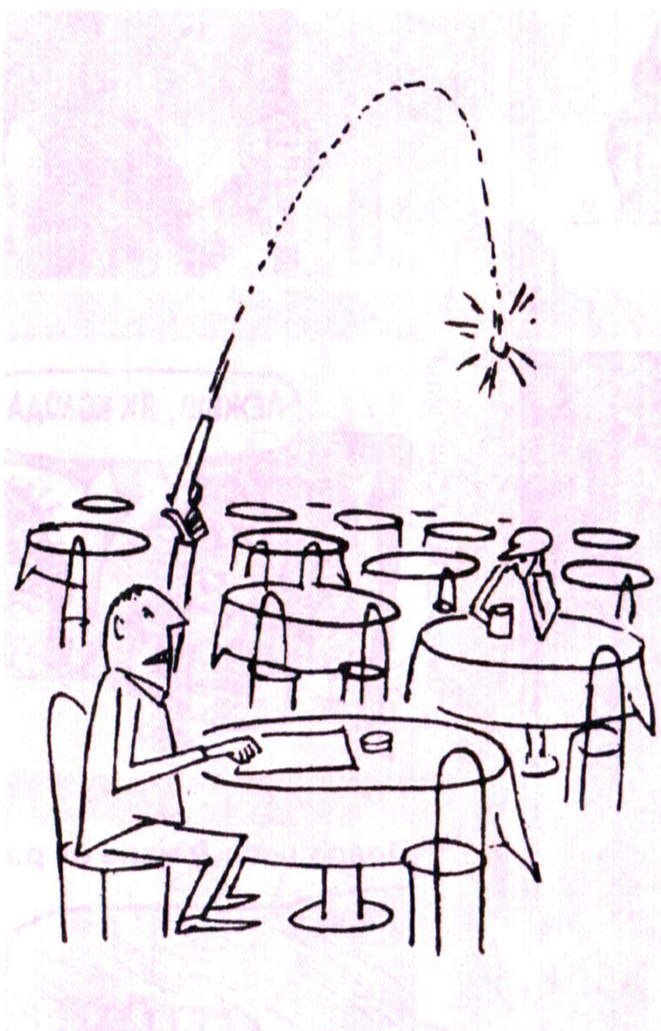

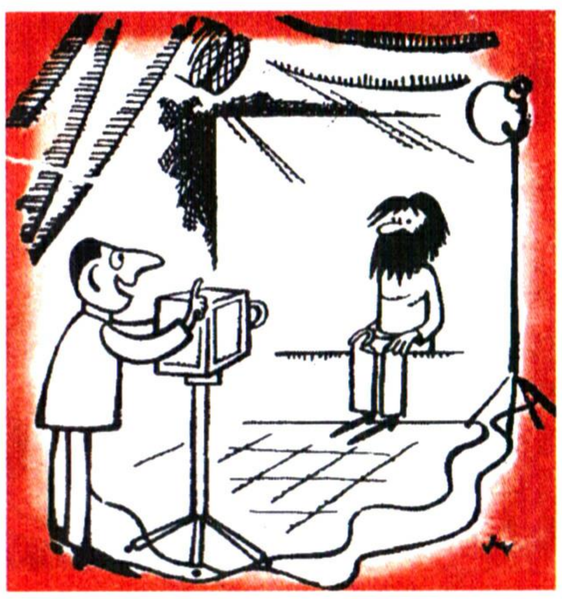

– А тепер посміхніться.

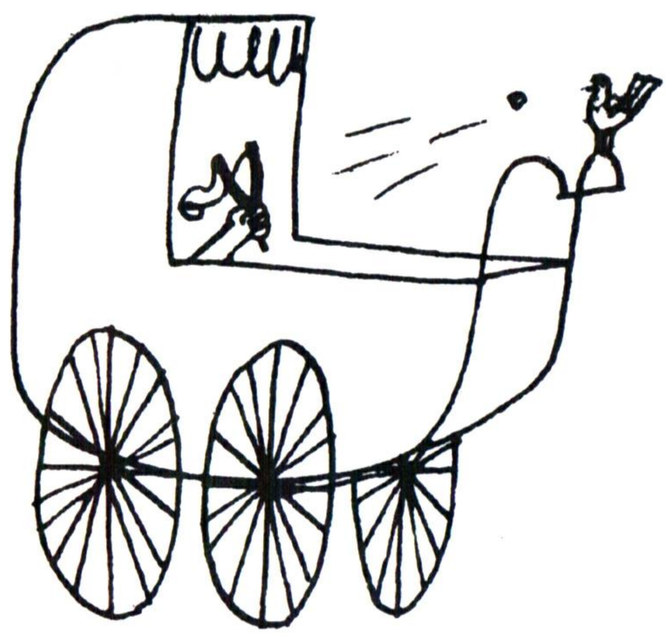

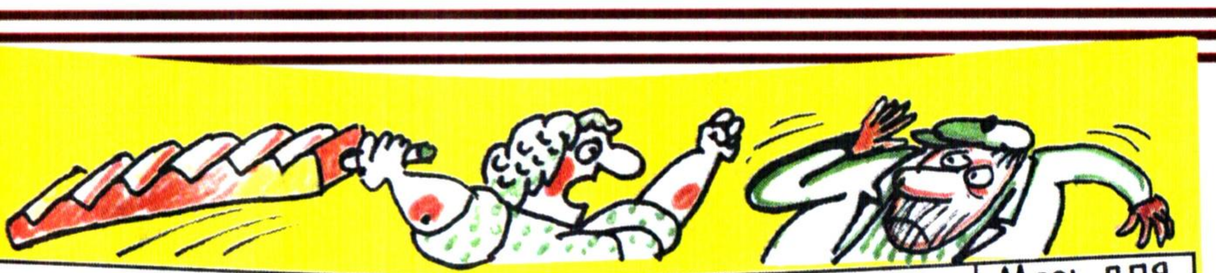

Провінція у Франції	Зосередження	Гральна карта	Мазь для дерев, садовий ...
Качалкою праску	"Заступник" замка	Напівдорогоцінний камінь	Напій із сухофруктів

Склала Тетяна ДОБРОВОЛЬСЬКА.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Килим. 2. Молоко. 3. «Перченя». 4. Крокодил. 5. Коза. 6. Котигорошко. 7. Телевізор. 8. Футбол.

У виділеній вертикалі: морозиво.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 4

1. Копер. 2. Гопак. 3. Пак. 4. Кук. 5. Каток. 6. Пакет. 7. Тур. 8. Том. 9. Видра. 10. Виток. 11. Док. 12. Уфа. 13. Стела. 14. Штурм. 15. Ефа. 16. Уса. 17. Скотт. 18. Акула. 19. Оса. 20. Рур. 21. Сонет. 22. Аорта. 23. Нут. 24. Мир. 25. Покіс. 26. Гомер. 27. Кит. 28. Бір. 29. Кабан. 30. Табір. 31. Біс. 32. Кок. 33. Літак. 34. Лікар. 35. Тон. 36. Пат.

ПЕРЕЦЬ № 5 (1633)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ (відповідальний секретар).

Засновник: Державне видавництво «Преса України».

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Свідоцтво КВ № 10334 від 30.08.2005 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження і домашню адресу.

Здано до набору 15.05.2012. Підписано до друку 25.05.2012. Формат 70х108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 7650 прим. Зам. 0110205. Ціна договірна.

Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Як у казці...

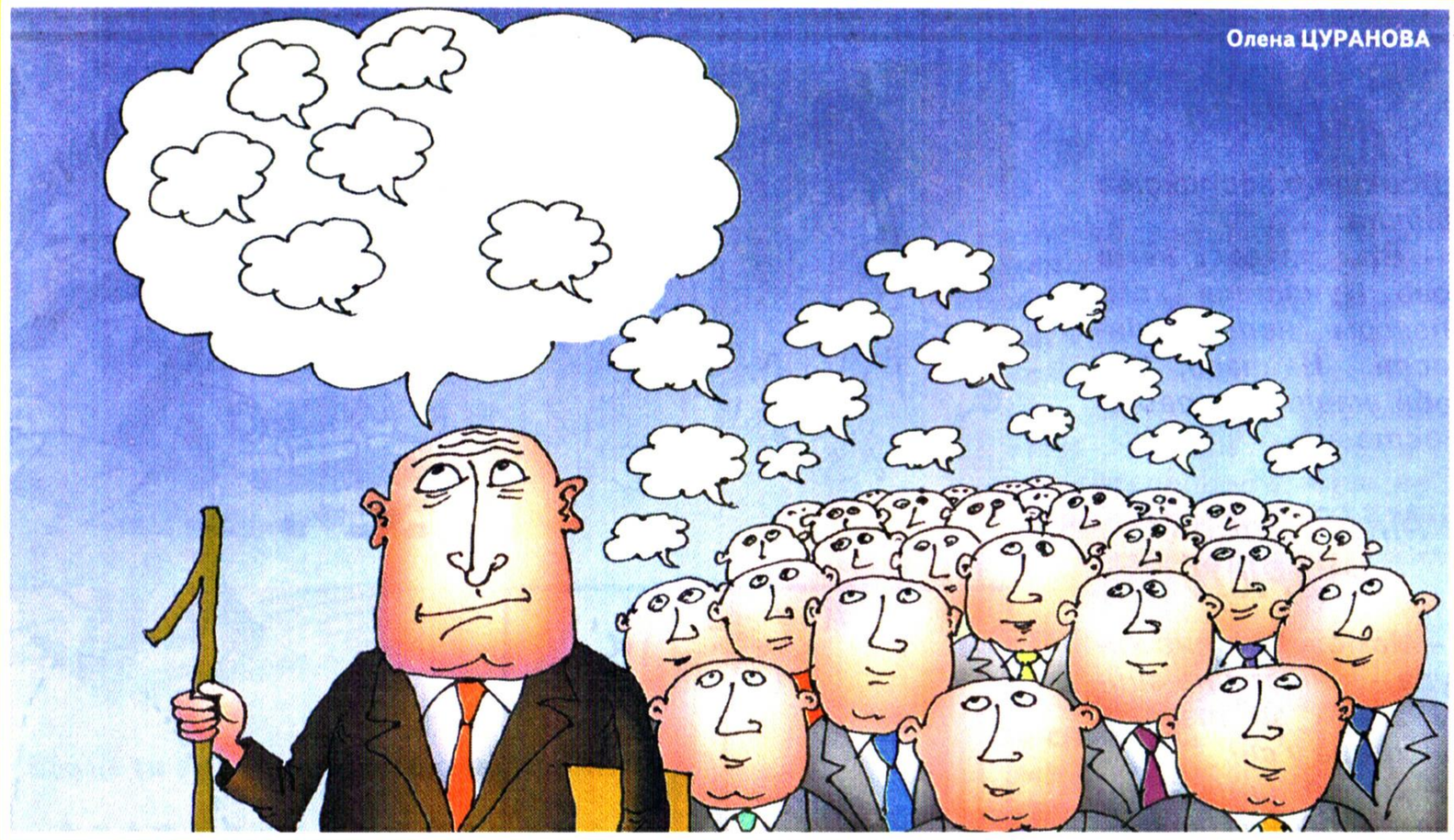

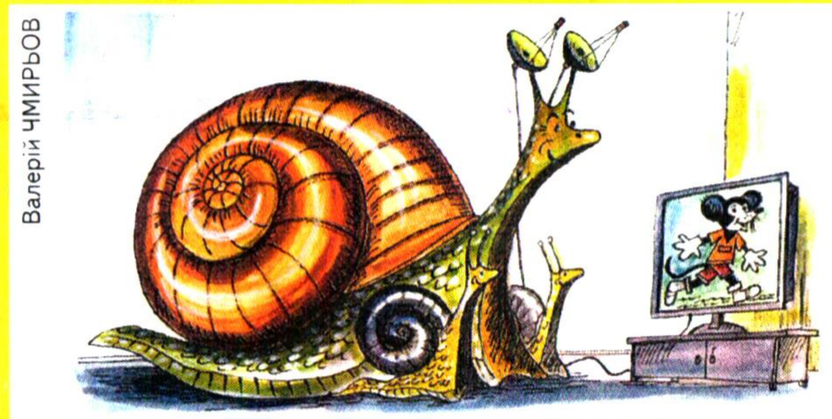

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!